

Alkotmánybíróság

Budapest

Donáti u. 35-45.

1015

Tisztelt Alkotmánybíróság!

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG	
Ügyszám:	IV/56-5/2016
Érkezett:	2016 JÚN 07.
Példány:	3
Melléklet:	db
Kezelőiroda:	

[REDACTED] indítványozó által a Kúria Pfv.I.21.866/2014/8. sz. határozatával szemben előterjesztett alkotmányjogi panasz indítványa kapcsán a T. Alkotmánybíróság előtt a IV/00056/2016 sz. alatt folyamatban lévő eljárásban [REDACTED] mint a peres eljárás alperese meghatalmazott jogi képviselőm útján az alábbi

nyilatkozatot

terjesztem elő:

I. Elsődlegesen kérem a T. Alkotmánybíróságot, hogy az Abtv. 56. § (1) bekezdése alapján az indítványozó alkotmányjogi panaszának befogadását utasítsa vissza.

II. Arra a nem várt esetre, amennyiben a panasz befogadásra kerül, kérem a T. Alkotmánybíróságot, hogy az indítványozó által előterjesztett alkotmányjogi panaszt az Abtv. 64. § d) pontja alapján elutasítani szíveskedjen.

I. A panasz befogadásának visszautasítása körében előadom, hogy az Abtv. 56. § értelmében az Alkotmánybíróság az ügyrendjében meghatározottak szerinti tanácsban eljárva dönt az alkotmányjogi panasz befogadásáról. A tanács mérlegelési jogkörében vizsgálja az alkotmányjogi panasz befogadhatóságának törvényben előírt tartalmi feltételeit, különösen a 26-27. § szerinti érintettséget, a jogorvoslat kimerítését, valamint a 29-31. § szerinti feltételeket. A befogadás visszautasítása esetén a tanács rövidített indokolással ellátott végzést hoz, amelyben megjelöli a visszautasítás indokát.

Az Alkotmánybíróság az Alaptörvény 24. cikk (1) bekezdésének értelmében az Alaptörvény védelmének legfőbb szerve. Ennek megfelelően az Alkotmánybíróság az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdésének d) pontja alapján a bírói döntéseket az alkotmányosság szempontjából ellenőrizheti, és jogköre a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség vizsgálatára és kiküszöbölésére korlátozódik, ezért a bírói döntés irányának, a bizonyítékok bírói mérlegelésének és értékelésének, illetve a bírósági eljárás teljes egészének ismételt felülbírálatára nem rendelkezik hatáskörrel. Az Alkotmánybíróság az Abtv. 27. §-ában szabályozott hatáskörében eljárva a bírói döntés és az Alaptörvény összhangját biztosítja. Ebből következően a bírói döntés alaptörvény-ellenességének

vizsgálata során az Alkotmánybíróság attól is tartózkodik, hogy a bíróságok felülbírálati jogköréhez tartozó, szakjogi vagy kizárólag törvényértelmezési kérdésekben állást foglaljon.

Megítélésem szerint az indítványozó kérelme a bírósági eljárás teljes egészének ismételt felülbírálatára irányul, az indítványozó ugyanis kizárólag a bíróságok felülbírálati jogköréhez tartozó szakjogi kérdéseket kifogásolt. Az indítványozó panaszában hivatkozott ugyan különböző Alaptörvényben foglalt jogokra (Alaptörvény XIII. cikk (1) bekezdés, XV. cikk (1) bekezdés, XXIV. cikk, XXVIII. cikk)], de ezek sérelme - az indítványban előadottak alapján - az alkotmányjogi panasz tárgyát képező bírói döntéssel összefüggésben nem merült fel.

II. Álláspontom szerint az indítványozó által alkotmányjogi panasszal támadott döntés nem alaptörvény-ellenes, az mindenben megfelel az Alaptörvényben lefektetett elveknek is.

1./ Mindenekelőtt szükségesnek tartom rögzíteni, hogy az alkotmányjogi panasz nem irányulhat a bírói döntés jogszerűségének felülvizsgálatára, az Alkotmánybíróság a konkrét ügyben nem egy további jogorvoslati fórum a rendes bírósági rendszerben. Ezen túlmenően fontosnak tartom kiemelni, hogy az Alkotmánybíróság az alkotmányjogi panaszt csak a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség, vagy alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdés esetén jogosult elbírálni. Mindezeket azért tartottam fontosnak kiemelni, mert az indítványozó kérelme túlnyomó részben a Kúriai döntés jogszerűségének hiányát fejtegeti.

2./ Az indítványozó szerint a támadott határozat sérti az Alaptörvény XIII. cikk (1) bek., a XV. cikk (1) bek., a XXIV. cikk (1) bek., a XXVIII. cikk (1) és (7) bekezdésében biztosított jogát.

A hivatkozott Alaptörvény rendelkezései:

XIII. cikk

(1) Mindenkinek joga van a tulajdonhoz és az örökléshez. A tulajdon társadalmi felelősséggel jár.

XV. cikk

(1) A törvény előtt mindenki egyenlő. Minden ember jogképes.

XXIV. cikk

(1) Mindenkinek joga van ahhoz, hogy ügyeit a hatóságok részrehajlás nélkül, tisztességes módon és ésszerű határidőn belül intézzék. A hatóságok törvényben meghatározottak szerint kötelesek döntéseiket indokolni.

XXVIII. cikk

(1) Mindenkinek joga van ahhoz, hogy az ellene emelt bármely vádat vagy valamely perben a jogait és kötelezettségeit törvény által felállított, független és pártatlan bíróság tisztességes és nyilvános tárgyaláson, ésszerű határidőn belül bírálja el.

(7) Mindenkinek joga van ahhoz, hogy jogorvoslattal éljen az olyan bírósági, hatósági és más közigazgatási döntés ellen, amely a jogát vagy jogos érdekét sérti.

3./ Indítványozó az alkotmányjogi panasza VI. pontjában kezdi meghatározni az Alaptörvényben biztosított jogai megsértésének mibenlétét.

Indítványozó a VI.1-5 pontokban a támadott bírósági döntés jogszerűségét vitatja, amely az alkotmányjogi panasz vizsgálatának tárgya nem lehet.

Indítványozó a VI.6. pontban hivatkozik arra, hogy a Kúria eljárása a Pp. 235. § (1) bek., a 270. § (1) és (2) bekezdésébe, a 275. § (4) és (5) bekezdéseibe ütközik, amely az Alaptörvény XXIV. cikk (1) bekezdésében biztosított jogát sérti. Az Alaptörvény felhívott rendelkezésén belül a tisztességes eljárás követelményének a megsértését hangsúlyozza.

Az Alkotmánybírósági határozatokban kimunkált alkotmányos mérce értelmében a tisztességes eljárás (fair trial) követelménye az eljárásjogi garanciák érvényesülését is felöleli, és egy olyan minőséget jelent, amelyet az eljárás egészének és körülményeinek figyelembe vételével lehet csupán megítélni. Ebből következően egyes részletszabályok hiánya miatt éppúgy, mint valamennyi részletszabály megalkotásának dacára lehet egy eljárás méltánytalan, igazságtalan vagy nem tisztességes. Az Alkotmánybíróság gyakorlata szerint a tisztességes eljáráshoz való jog magában foglalja az alkotmányszövegben kifejezetten nem nevesített bírósághoz való jog valamennyi feltételét is.

Az Alkotmánybíróság több határozatában is elvi éllel kimondta, miszerint tartózkodik attól, hogy jogági dogmatikához tartozó kérdések helytállóságáról, illetve törvényességéről, avagy kizárólag törvényértelmezési problémáról állást foglaljon. Ennek megfelelően az Alkotmánybíróság nem vizsgálja azt sem, hogy a bírósági határozatban megjelölt bizonyítékok és megjelenő érvek megalapozottak-e, mint ahogy azt sem vizsgálja, hogy a jogalkalmazó helytállóan értékelte-e az eljárásban beszerzett bizonyítékokat és előadott érveket, vagy a konkrét ügyben a bírói mérlegelés eredményeként megállapított tényállás megalapozott-e. A tényállás megállapítása, a bizonyítékok értékelése, és mérlegelése ugyanis az eljárási jogi szabályokban a jogalkalmazó számára fenntartott feladat.

Téved az indítványozó, amikor a Kúria döntése kapcsán a Pp. 275 § (1) bekezdésben foglalt szabályba ütközést állítja. A felülvizsgálati eljárásra a Pp. 270. § (1) bekezdése értelmében a Pp. általános szabályi az irányadó mindazokban a kérdésekben, ahol törvény eltérően nem

rendelkezik. A Pp. 275. § (1) bekezdése pedig azt mondja ki, hogy a felülvizsgálati eljárásban bizonyítás felvételének nincs helye. A felülvizsgálati eljárásban bizonyítás felvételére nem is került sor.

Indítványozó összetéveszti a nyilatkozatot és a bizonyítást, illetve úgy tűnik azokat azonos fogalmaknak tekinti. A felülvizsgálati eljárásban megilleti a Kúriát a kérdezés joga. A felülvizsgálati eljárásban megtartott tárgyaláson semmi más nem történt – és maga az indítványozó sem állított mást -, minthogy a Kúria kérdéseket tett fel a feleknek, amely kérdésekre a felek képviselői válaszoltak.

A kérdés feltétele és az azokra adott válaszok nem minősülnek bizonyítás felvételének. Mindebből következőleg nem helytálló az indítványozó hivatkozása arra, hogy a Kúria Pp. szabályainak megsértése miatt nem biztosított a feleknek azonos jogokat és kötelezettségeket. A Kúria a felülvizsgálati eljárásban a rendelkezésre álló iratok és bizonyítékok alapján hozta meg döntését. A Pp. – indítványozó által is hivatkozott – 275. § (4) bekezdése értelmében a Kúria jogosult az ügyben eljáró bíróságok által hozott döntést, vagy döntéseket megváltoztatni. Jelen esetben is ez történt.

4./ Indítványozó valótlanul állítja, hogy a 8 évig tartó bírósági perben egyfokú eljárásban (VI.2. pont) keretében született döntés. Pont maga az indítványozó ismerteti panaszában a bírósági eljárás lépéseit, amelyből egyértelműen kitűnik, hogy nem egy egyfokú eljárásról van szó. Az pedig nem vitatható, hogy a Kúriának a Pp. által biztosított, törvényes joga, hogy felülbírálja a korábban hozott ítéleteket és a rendelkezésre álló iratok, adatok alapján hozzon döntést. Ez a döntés jogszerűen ellentétes lehet a korábban eljáró bíróságok anyagi jogi álláspontjával.

Téves az indítványozó hivatkozása is, miszerint a Kúriát is terhelné a bizonyítás vonatkozásában a kioktatási kötelezettség. Tekintettel arra, hogy a felülvizsgálati eljárásban bizonyítás felvételének nincs helye, ebből következőleg a bizonyítás vonatkozásában kioktatási kötelezettség sem terhelheti a Kúriát.

5./ Az indítványozó által a VI. 3. pontban kifejtettek szinte kivétel nélkül olyan kérdéseket taglalnak, amelyek az alkotmányjogi panasz keretei között nem vizsgálhatók.

Indítványozó hivatkozása szerint sérült az Alaptörvény XIII. cikk (1) bekezdésben biztosított örökléshez való joga.

Az örökléshez nekem, mint az örökhagyó gyermekének ugyanúgy jogom van, tehát az ugyanúgy alkotmányos jogom, mint az indítványozónak. Azzal nem sérült az indítványozó alkotmányos joga, hogy egy 8 évig tartó bírósági eljárás végén a felülvizsgálati eljárásban a Kúria - a perben rendelkezésre álló adatok alapján - nem az indítványozó számára kedvező anyagi jogi következtetésre jutott.

Annak ellenére, hogy örökhagyó gyermeke vagyok, csak hosszadalmas pereskedést követően került jogerősen megállapításra tulajdonjogom. Ez mind érzelmileg, mind idegileg nagyon megviselt.

Tovább súlyosbítja a helyzetet, hogy indítványozó az általam megörökölt budapesti ingatlanokat nem is használja, özvegyi jogát nem gyakorolja, életvitelszerűen más településen él, ennek ellenére az örökségemhez nem tudok hozzájutni, az ingatlanokat többszöri felszólításom ellenére sem hajlandó birtokomba adni.

Az indítványozó a bíróság által jogerősen megítélt perköltséget sem fizette meg, tehát megállapítható, hogy az indítványozó a jogerős bírósági döntést semmibe veszi, azt önként nem teljesíti. Idős korom ellenére kénytelen vagyok a különböző jogi eljárások részese lenne, ahelyett, hogy élvezhetném jogos örökségemet.

6./ A kifejtettek alapján kérem a T. Alkotmánybíróságot, hogy az indítványozó alkotmányjogi panaszát az Abtv. 64. § d) pontja alapján elutasítani szíveskedjen.

Kérem a T. Alkotmánybíróságot, hogy az Abtv. 56. § (1) bekezdése alapján az indítványozó alkotmányjogi panaszának befogadását szíveskedjen visszautasítani.

Arra a nem várt esetre, amennyiben a panasz befogadásra kerül, kérem a T. Alkotmánybíróságot, hogy az indítványozó által előterjesztett alkotmányjogi panaszt az Abtv. 64. § d) pontja alapján elutasítani szíveskedjen.

Bejelentjük, hogy [REDACTED] jogi képviselőjének telefonszáma [REDACTED]
[REDACTED]

Budapest, 2016. május 27.

Tisztelettel:

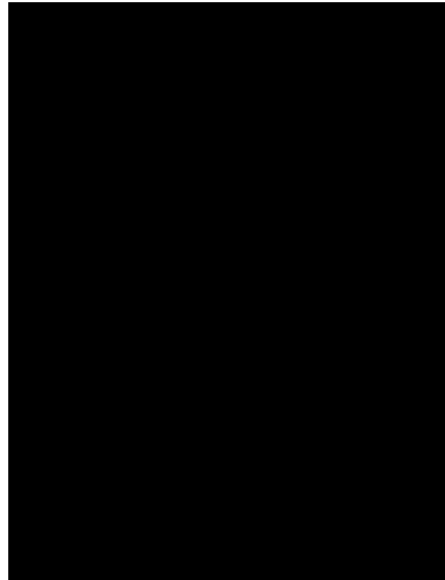
[REDACTED]

Alkotmánybíróság részére

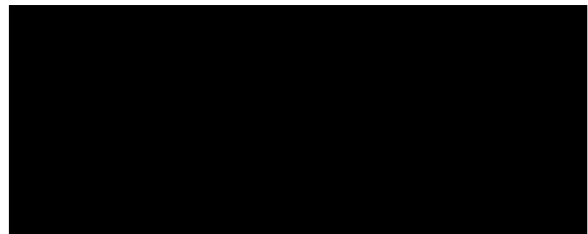
Budapest

Donáti u. 35-45.

1015

nyilatkozata

a T. Alkotmánybíróság előtt a
IV/00056/2016 sz. alatt folyamatban lévő
alkotmányjogi panasz indítványa kapcsán